

Aar, der er gaaet, og dernæst en lignende Hjælp for det Aar, der kommer, udbetalt maanedsviis. Den højtærede Minister vil alligevel blive nødt til at fremsætte et nyt Lovforslag om Dyrtidshjælp, thi at Priserne om et Aar vil blive billigere, end de er nu, det er der vist ingen, der tror. Det vilde altsaa have været en langt større Hjælp for Tjenestemændene end den, der bydes nu, om de, samtidig med at faa denne Hjælp nu, havde faaet Udsigt til maanedsviis at faa et Beløb udbetalt i det Aar, som kommer. Jeg tror, det vilde have hjulpet dem meget bedre over Vanskelighederne, end hvis dette Lovforslag bliver gennemført, jeg vil ikke sige i den Skikkelse, hvori det foreligger; men med de Ændringer, der fra forskellige Sider er paapegede som nødvendige.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigst mulig Fremme her i Tinget, og jeg kan gøre det saa meget mere personlig, som jeg ved fra de Stillinger, jeg har Kendskab til, at den Nødtilstand, der faktisk er til Stede i Øjeklikket, er større, end maaske adskillige Medlemmer af dette høje Ting tænker sig. Jeg vil anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigt Fremme og selvfølgelig til Udvalgsbehandling, men jeg gaar ud fra, at denne Udvalgsbehandling ikke vil blive alt for langsom.

Finansministeren (Brandes): Jeg forstaar den Forhandling, der er ført her i Dag, saaledes, at man ikke ønsker at tage Sagens Enkeltheder frem til Behandling her i Salen, men af mange Grunde og af Grunde, som jeg ganske billiger, ønsker at gemme dem til den Udvalgsbehandling, som jeg hele Tiden har ventet vilde komme. Det foreliggende Lovforslag er et Forslag, som vækker mange Forventninger, og enhver, der udtaler sig om det, kommer til at vække Forventninger hos mange. Der er da al Grund til ikke at omtale det saa stærkt, at Forventningerne spændes og maaske skuffes, og jeg forstaar ogsaa de ærede Ordførere med Undtagelse af den sidste, den ærede Ordfører for Højre (Abrahamsen), saaledes, at de mener, at den rette og den frugtbringende Forhandling om Sagen kan kun foregaa i et Udvalg. Men nogle enkelte Ting er der jo fremført, og det vilde være urimeligt, om jeg ikke nævnedes disse:

Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen), der talte paa Partiet Venstres Vegne, var enig i selve Lovforslagets Formaal og fandt det, saa

vidt jeg forstod, i det hele vel skikket til at opfylde dette Formaal, medens han dog paa nogle enkelte Punkter havde nogle Indvendinger. Jeg maa gentage, hvad jeg sagde ved Lovforslagets Fremsættelse, ikke amtydningssviis, som det ærede Medlem sagde, men meget bestemt, at jeg er villig til at forhandle om alle Enkeltheder, fordi jeg gaar ud fra, at et saadant Lovforslag burde komme fra Rigsdagen under fuld Enighed. Det vil være det retteste for alle ikke at gøre det til en Partisag, og Regeringen har heller ikke paa nogen Maade tænkt sig, at det var nogen Partisag. Det er en Samfundssag, en Rigsdagssag, og man maa tilstræbe Enighed om den. Det var det, jeg mente med mine Ytringer ved Fremsættelsen, og det vil jeg gentage nu, at hos Regeringen og hos Finansministeren vil der være en stærk Bestræbelse for at naa til fuldstændig Enighed om Sagen.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds dvælede særlig ved det, han kaldte Grænsepælene i Lovforslaget, og nævnedes da, at der var sat den Grænse for selve Dyrtidshjælpen, at den ikke maatte overstige 10 pCt. af Lønningen. Det har andre ogsaa været inde paa, ogsaa det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]), og ogsaa den sidste ærede Taler (Abrahamsen), der helt vilde stryge denne Grænse og sagde, at den var højst uheldig. Saaledes forstod jeg nu ikke det ærede Medlem (Markvorsen), der talte først; jeg forstod det ikke saaledes, at det ærede Medlem i og for sig mente, det var en urimelig Ting at sætte Dyrtidshjælpen i Forhold til Lønningen. Man kan altid diskutere om, hvorvidt 10 pCt. er det rette; men jeg synes i og for sig, at det er ret rimeligt, at der er et vist Forhold mellem Lønningen og Dyrtidshjælpen, og ud fra den Betragtning vil jeg i det hele taget principielt modsige det, der er anført, at der bliver saa overordentlig stor Forskel paa den Dyrtidshjælp, der ved Procentberegningen bliver ydet den i Henseende til Lønningen mindre velstillede, og den, der ydes til den højere lønnede. Thi til syvende og sidst rammer man derved ogsaa selve Lønningen og siger: Tænk, hvorledes kan denne Mand komme ud af det med 800 eller 1,000 Kr.; hvor uheldigt er han ikke stillet! Og der sidder en anden Mand med 2,000 eller 2,400 Kr.; hvor godt er han ikke stillet! Men ræsonnerer man saaledes, kommer man til det Resultat, at lave Lønninger over-